

CABİR NOVUZ

SEÇİLMİŞ ƏSƏRLƏRİ

“LİDER NƏŞRİYYAT”
BAKİ-2004

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

FÜZULİ

Şair öz yurdundan uzaqda öldü,
Öldü, bir balaca otaqda öldü.
Göz yumub yuxuya daldı Füzuli,
Vətən arzusuna çata bilmədi.
Fəqət bu xəbərdən obası, eli
İllərlə göz yumub yata bilmədi.
Onu tapşırdılar zülmət məzara,
Bütün Azərbaycan saraldı, soldu.

Gəncə başdan-başa geyindi qara,
Kəpəzin, Şah dağın gözləri doldu.
Körpə uşaq kimi tutuldu Xəzər,
Səma da ağıladı, yer də ağıladı.
Bakı uyumadı, mehriban şəhər,
Şirvan yasa batdı, Bərdə ağıladı.
O vaxt doğma yurdu dolandı bu söz,
Dedi çöllərimiz, çəmənlərimiz,
Dedi könül verib, sevənlərimiz,
Ellərin sədası düşdü hər yana:
Gətirin şairi Azərbaycana!
Dedilər nə vaxtdır həsrətlik ona:
Gətirin şairi Azərbaycana!
Uçdu Kərbəlaya xəyal atımız,
Keçdi ocağımız, söndü odumuz.
Yanıb nalə çəkdi muğamatımız,
Tellərin sədası düşdü hər yana:
Gətirin şairi Azərbaycana!

Ana torpağımız dindi insantək:
Məzarı qoynumda qazılsın gərək,
Şöhrəti alnıma yazılsın gərək,
Qoymayın ürəyim od tutub yana,
Gətirin oğlumu Azərbaycana!

Bütün söz qoşanlar, bütün əsərlər,
Nəğmələr, qoşmalar, sözlər, qezəllər.
Füzuli şeirinin şahı – gözəllər
Dedilər nə vaxtdır həsrətlik ona,
Gətirin şairi Azərbaycana!

Neçə zaman görmüş sarvanlarımız,
Neçə zıncırovlu karvanlarımız.
Qoca Kərbəlaya yol açdı o gün.
Kim bilir onların başı nə çəkdi?
O vaxt Kərbəlaya yetişmək üçün
Günü əzab dolu aylar gərəkdi.

Uyudu ərəblər torpağında o,
Nə etmək, o zaman, başqa zamandı.
Dərdli həyatının son çağında o,
Görən nə düşündü, görən nə andı?
O, bəlkə son dəfə nəfəs çəkəndə
Düşündü alnında, qəlbində qübar:
Böyük Nizamiylə doğma Vətəndə
Kaş mənə yan-yana basdıraydılar!
Yada qismət oldu şöhrətim, şanımlı,
Sinəmdə dərdimdir, uca dağımdır?!
Bəlkə də düşündü: Azərbaycanım
Məni öz şairi sayacaqmıdır?
Şair öz yurdundan uzaqda öldü,
Öldü, bir balaca otaqda öldü.

Füzuli, qəlbimin sözünü dinlə,
Danışmaq istəyir şeirim səninlə.

Keçdi o əsrlər çənli, çisəkli,
Bu gün yurdumuzun iftixarısən.
Bu gün cavan ruhlu, cavan ürəkli
Qoca şeirimizin bayraqdarısən.
Adını söyləyir gül də, çiçək də
Şöhrətin yayılıb indi hər yana.
Şair, məzarını gətirməsək də,
Özünü gətirdik Azərbaycana!